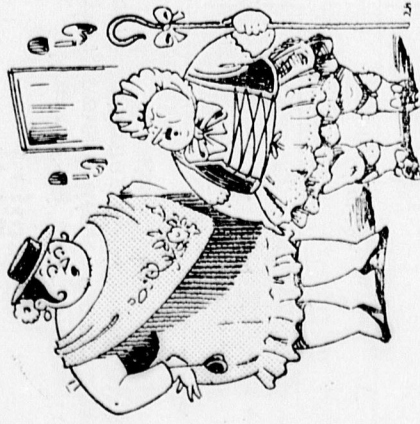

Csak egy

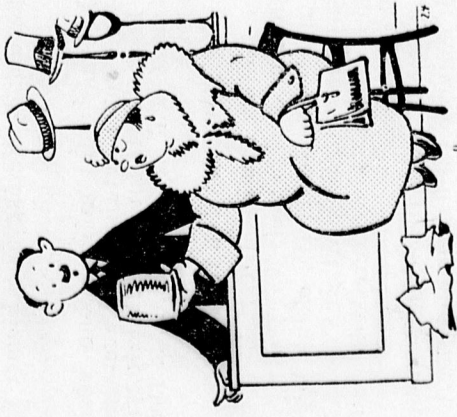
FARSANGKOR.

— Tudajdonképen milyen jelmezed van ?
 — En egy gladiátor kosztümöt rendeltem, mi a véleményed, nem tevedett a szabóm ?

LEGSZEBB
 TAVASZI KALAPOK
 „FRICZI”
 KALAPSZALONBAN.

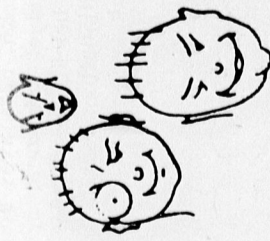
A KALAPOSNÁL.

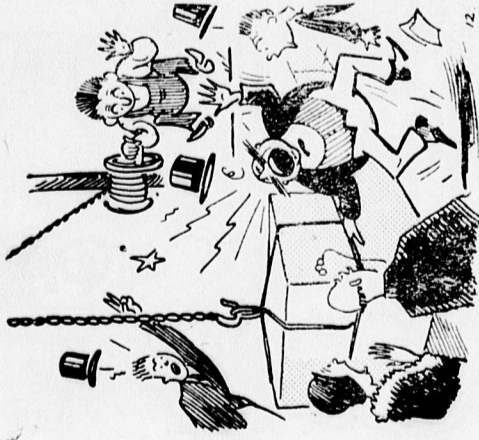
— Milyen számú kalapot hord az ura ?
 — Azt nem tudom, de épen ilyen bőségu kell, mint ez a korsó !

BL E Y E R E R N Ó
 rádió, műszaki és elektrotechnikai szaküzlete
 PIAC UCCA 25. SZ.
 Simonffy ucca sarok.

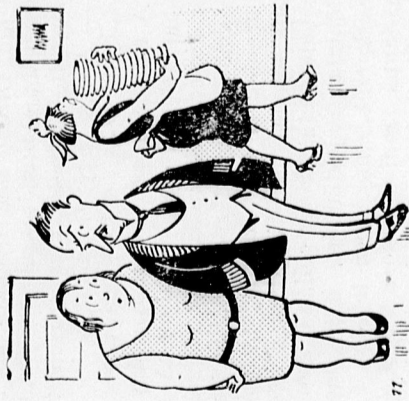
mosolyt

AZ ALAPKÖLETETÉLNÉL.

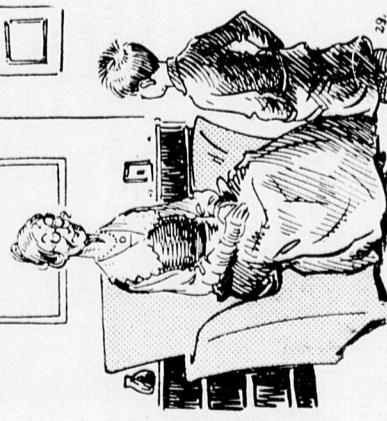

— „Azután a polgármester néhány szívbarátkoló szót mondott.”
 ELŐVIGYAZAT.

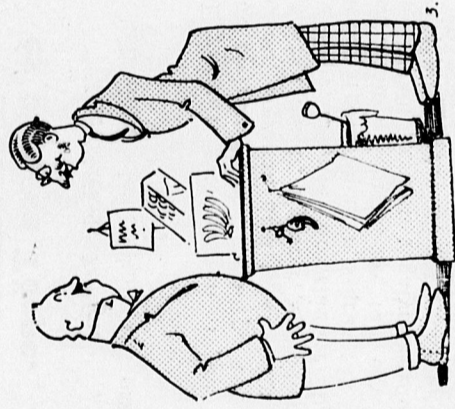
— Mondjal föl neki !
 — Majd ha a tényezőkat letette.

MORIOKA ÉRDEKLŐDIK.

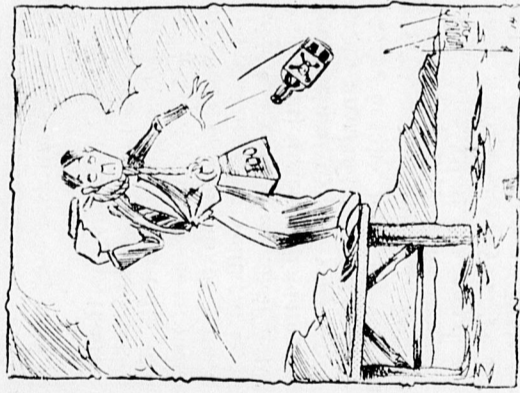
— Ilyen kis koromban, mint te, sohasem hazadtam.
 — Hát akkor mikor kezdted el, nénikém ? !

KOLLEGAK EGYMÁS KÖZÖTT.

— Sajnos, figyelmehzetnem kell, hogy annak a kiló kávénak multkor híjja volt.
 — Nagyon sajnálom, de én a maga által szállított kiló vajjal mértem le.

AZ ELSZANT ÖNGYILKOS-JELŐLT.

— Es ha mind ezzel nem érek célt, még mindig megmarad a nőstülés.

NYOMTA ES A KLISEKET
 KESZITETTE
 A TISZANTULI KÖNYV. ES
 LAPKIADÓ R. T.
 DEBRECEN, JOZSEF KIRALYI
 HERCEG UCCA I. SZAM.

A VÁROSI DALEGYLET HANGVERSENYE ES BALJA

DEBRÉCZEN VASÁRNAPI MELLEKLETE

A Katolikus Farsangi Farsangi délutánjának kétsége.

A Frontbarosok Szövetségének alakuló gyűlése. Az elnökség.

A VÁROSI DALEGYLET HANGVERSENYE

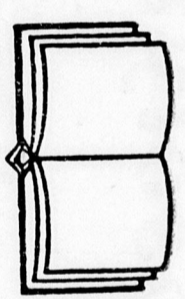

A VÁROSI DALEGYLET BALKIA

A menükészlet és építészeti esélyéről

GYERMEK IRJA

A jó Tündér és a rossz Törpe.

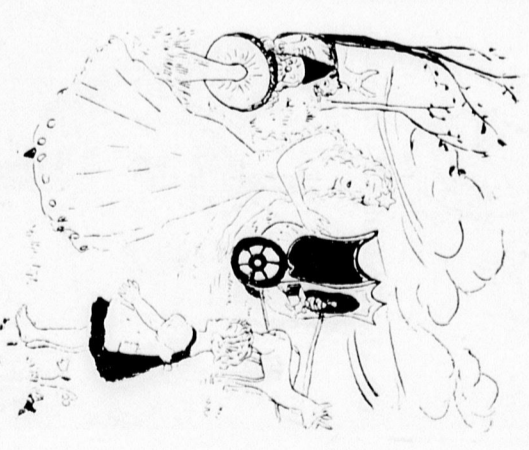
Írta: Székely Zoltán, a kollégiumi elemi iskola III. oszt. tanulója.

Egyszer nagyon-nagyon régen az erdő mélyén élt egy kis törpe. Ott lakott, ahonnan nem messze egy kis tündérke lakott. Egyszer, egy télen a kis törpe felvette oroszánból bundáscsákját és elment a szaraz ták közti sétálni. Nem messze tőle egy kis lány haladt az úton s galtyát szedgetett. Mikor észrevette a törpét, nagyon megijedt, mert az a bundájában olyan volt, mint egy kis oroszán, úgy, hogy még az állatok is azt hitték, hogy a király látogatott el erre.

Mivel a törpe jól tudott az állatok nyelvén, maga köré hívta őket s a kislány reszkette nézte a sok vadállatot. Már az este is beült és ő faszedergetésben messze eltért a rendes útról. A vadállatok szőre szinte ragogott a holdfényben és a kis törpe kacagva jelszolgált a kislányt, aki térdre hullott és imádkozva kérte a jó Istent, hogy mutassa meg neki a szabadulást.

Erre megjelent egy kis tündér. Az állatok azonnal visszahúzódtak s bár a törpe a kislányra uszította őket, a tündér miatt nem mertek a leánykához nyúlni. Mikor látta a törpe, hogy nem bír velük, ő is visszahúzódott. Ekkor megszólalt a tündér: — Ne félj kislány. Tudom, hogy te jó engedelmes gyerek vagy. Szeretted szegény anyukádat, most is azért jöttél ki az erdőbe, hogy fát vigyél neki. Szeretted a virágokat, hiszen tavaszszal te álltál el a kis ibolyáért, amit a törpe kiszakított. En annak az ibolyának a tündéré vagyok. Te is segíts rajtad, mert jöttél helyébe, jó várt. Elvisszlek magammal az én lakásomra és reggel hazavezetlek.

A kislány azonban így szólt: — Köszönöm jószágodat kedves tündér, de félek, hogy anyukám nyugtalan lesz miattam.

nyos keréki, bátorosyos kocsit jött felkötök, melyet két szelid őz húzott. A kislány beleült a tündér mellé s a másik pillanában már a tündér lakásán voltak.

Szép kis faházba vezette a tündér. Leülte a kislányt, akit Ilusnak hívtak és remek jó vacsorát adott neki. Aztán elmesélte Ilus, hogy miképpen jött be ilyen mélyen az erdőbe. Azt gondolta, hogy vastagabb és szarazabb fát talál erre. Beszült anyukájától s mikor elhallgatott, egész későre járt az idő. Othton már ilyenkor kis szalmagátyában tündérekérel, mókuskórel áhmodott. A tündér megkérdezte tőle: — Almos vagy, Iluskám?

A tündér lefekletette aranyos ágycsókába, aztán a gyermek elaludt. A tündér kiment a ház elé, hogy megnézze, vajon a gonosz törpe vadállatai nem alarnak-e megint valami gonoszszóval. Azok tenyleg ott állkodtak s ijedten szaladtak el a tündér elől, aki azonban előhívta a jegtündért, hogy megvárta, miképpen lehetne ártalmatlanná tenni a gonosz törpét.

A jegtündér azt tanácsolta, hogy el kellene venni tőle az oroszánbort, mert abban van a törpe ereje. Meg is tették és az állatok szinte kővé váltak, amikor az oroszán bekvett megismerték a rossz törpét. Felbőszülten neki karkalt rohami, de a kis tündérnek visszatartották őket. A törpe ijedten megígérte a tündérének, hogy megváltozik. Soha nem csalfa törpe a szerelket, nem bánja a virágokat és csak jóra tanulja az állatokat. Ekkor a tündér kezébe állították.

Reggel a kislányt a tündér hazavezette. Az edényjait meggyógyította s gazdagon megajándékozta őket. A kislány ezután is nagyon jó volt és a tündér sokszor meglátogatta őt fehér galamb képében és vigyázott rajtuk, hogy ne legyen soha semmi bajuk. Ilus meg örködött az ibolyákra. Néha még meg is verték a rossz gyerekek mártia, de ő nem bánta, hiszen az ő kis tündérének a virága volt az.

GYERMEK DEBRECEN-16

GYURKA, LAZI, ERNŐKE

Menne a „Köcsösnőse”

HETI 30 FILLERREL

Száz pengőnél több gyal fel

Nyitni ér adatt, mely repül

Három gyerek meg örül.

PALIBÁCSI POSTAJA

a főápon.

Fejtörő.

A február 9-iki számunk rejtvényeinek megfejtését és a nyertesek nevét a február 23-iki számunkban közöljük.

1.

cs	seg
x	le

2.

a	ár
tor	ta

3.

duc	duc
-----	-----

4.

PIROS	sz sz SZ SZ
-------	-------------

5.

A I	szülött
-----	---------

6.

szülött

Beküldte: Barabás József H. o. gimn. tanuló.

Beküldte: Dá Szegei Sándor I. reálisk. t.

Beküldte: Balogh István, Hajnal u. 19. geza ref. gimn. tanuló.

Beküldte: Keréksyártó Elemér és Geza ref. gimn. tanuló.

Február 2-iki számunkban között rejtvények megfejtése a következők: 1. Ének, 2. Délután, 3. Holdogvatkozás, 4. Tul az operenán, 5. Deak Ferenc.

JUTALMAT KAPTAK

- 1. Kovács Blanka (Dózsi II. polg.) Teleki u. 35. könyvel.
- 2. Asztalos Gyula III. elemi, Vörösmarty u. 17. Csillag Arthur Piac u. 29. szám alatti könyvkereskedő ajánlatka) könyvel.
- 3. Boródi Tibor II. elemi, Bethlen u. 15. könyvel. (Csillag Arthur Piac uca 20. szám alatti könyvkereskedő ajánlatka).
- 4. Medvigy Gizella és Erzsébet, Káunda u. 4b. könyvel.
- 5. Jutalmak átvehetők a „Debrecezen” kiadóhivatalában a penztárnál.

A megfejtéseket február 19-ig kell beküldeni a „Debrecezen” szerkesztőségébe, Gyermekrovart, Debrecezen, József kir. herceg-utca 1. számra. Az is nyerhet jutalmat, aki csak egy rejtvényt fejtett meg.

vesékel, loszorúzott. Kárpátok mentén mindenütt...

— De a határ, szomszédcskám, a határ, hiszen vámost fizettek, sülyvó vámost fizettek értünk...

(Polyt. köv.)

Hazug Marci póruljárt.

Amit most elmesélek, az nem az operencian túl történt, hanem itt Debreczenben. Nem is mese ez, hanem igaz történet, amelyből mindnyájatoknak okubni kell.

A történet hőse Marci, egy pajkos kisfiú. Az első gimnáziumban járt. Edes apja kisfizetésű tisztviselő volt, aki azt akarta, hogy fiából derék ember váljék.

Marci rossz szokásai közé tartozott, hogy ritkán mondott igazat. Ezért azután a társai Hazug Marcinak csúfolták.

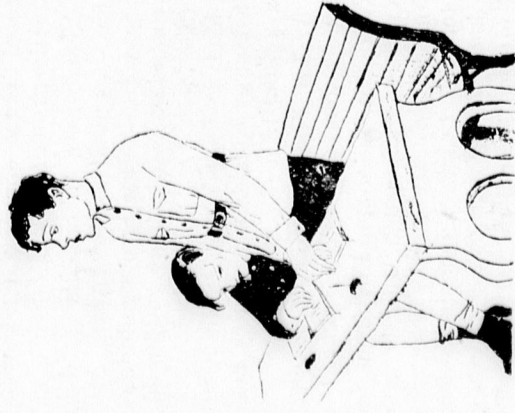
Egy hétfőn délelőtt az osztályfőnök felszólította a Marcit felélni. A földrajz volt a tantárgy.

— Melyik város Somogy megye főhelye?

Marci még földrajz-könyvet sem vitt az iskolába, nemhogy a levet néznie volna. De azért felállt.

— No felej hát a kérdésemre!

nógatta a tanár úr.

Egyszerre Marcinak mentő ötlete támadt. Elhatározta, hogy hazudni fog, hát ha meg tud menekülni a szekundától.

Banatos arcot vágott s elővéve zsebkendőjét, a szeméit törülgette.

Az osztályfőnök részvétellel kérdezte:

— Mi az, kisfiam, miért sírsz?

— Ne tessék haragudni, hogy nem készültem, de anyukám nagyon beteg — mondotta fiú, pedig ez nem volt igaz, mert edes anyja, hála Istennek, jó egészségnek örvendett.

A tanár úr szíve vajból volt. — Hitt Marcinak s még ő vigasztalta:

— Ne sírj, kisfiam. Az Isten megsejtit benneteket s anyukád felgyógyul... En is elnézem, hogy nem készültél s nem írok be a noteszbe semmit.

Marci egy kicsit hántotta a lelkiismeret, de nem sokáig. Később már arra gondolt, hogy ezzel a hazugsággal máskor is meg fog próbálkozni.

Egy hét múlva, mikor a latin tanár szólította fel, az előbbi hazugsághoz folyamodott.

— Nem készültem, tanár úr, — mondotta szomorúan, — mert anyukám nagyon beteg volt.

Azúttal azonban ráitavesztett. A latin tanár ismerte Marci szüleit, akikkel éppen azelőtt való nap találkozott. Most tehát harsogosan kiáltott Marciira:

— Nem szegyenled magad, hazudtal!... Nem félsz attól, hogy az Isten megver?... Új le, beírom a szekundát.

A fiú megreppenve ült le, de még most sem javult meg. A hazudozás állandó rossz szokásává lett.

Mikor délben hazament, otthon az apja megkérdezte:

— No Marci, feleltél valamiből?

— Az igazat nem mertem megmondani s elhelyett így hazudott:

— Igen, apukám. Latinból jelest kaptam.

Apja hitt neki, anyja pedig juttatott a legizesebb rántotttesztkemlot rakta a tányérjára.

Az iskolában a tanár urak között híre ment Marci hazudozásainak és szigorúban kezdték vele bánni s csakhamar minden nap felszólították. Marci többször megpróbálkozott a szokásos hazug mesével a beteg edesanyjáról, de most már nem hittek neki s egy másuttán kapták a szekundákat.

Ha azonban otthon a szülei megkérdezték, hogy felelt-e, mindig így hazudott:

— Feleltem és jelest kaptam.

Hyeankor az apa boldogan nézett a fiúra.

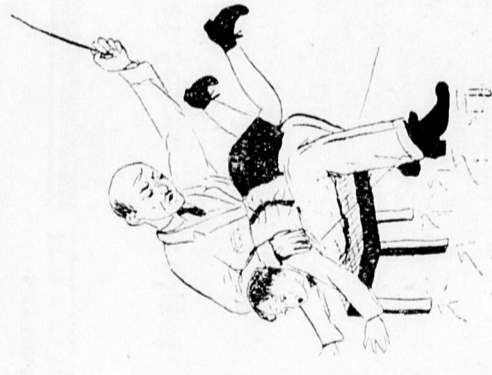
— Meglátod, anyjnk, hogy a Marci tisztia jeles lesz, ha így hazud.

Anyuska is boldogan mosolygott, mert az még csak eszébe sem jutott, hogy Marci folyton hazudott nekik.

Eljött azonban a félelvi bizonyítványkiosztás ideje. Előző éjjelel Marci aludni sem tudott a nagy drukktól. Tudta, hogy most kiderül minden turpissága, hazugsága.

Dideregve sietett föl az iskolába, ahol az osztályfőnök neki is kiosztotta a félelvi bizonyítványt. Ez a bizonyítvány bizony hivány volt: Marci öt tantárgyból kapott elégtelent s még hozzá az osztályfő-

nök alaposan meg is dorgálta. Szomorúan ment haza a rossz bizonyítvánnyal. Otthon, mikor a szülei meglátták a sok elégtelent, azonnal megtudták, hogy Marci állandóan hazudott nekik. Az edes apa nagyon megharagudott s térdére fektetve a rossz fiút, úgy elnaspágotta, hogy napokig nem tudott rendesen ülni.

— Majd adok én neked hazudni, dörögte az edesapa, miközben alaposan döngötte a hazug lurkót.

Ez a „lecke” azonban használt Marcinak, aki megfogadta, hogy többé sohasem fog hazudni.

Pali bácsi.

Floki, meg az öreg Vitéz.

Ejnye, ejnye, Flokiám, Ez már meg sem állik ám! Kapsz ebédet elegend S most a másét megesszed?

Nagobb vagyok te nálad, Elváspángalhatnálak. De tudom, hogy erővel Az ember mit sem ér el.

Edd meg mind, ha van szived, Nem mondom meg senkinek, Még csak el sem kergettek, Torkoskodni engedlek.

De majd egyszer, meglátod, Keszervesen megbánod. Sirva kérész majd engemet, Boosásam meg vételkedet.

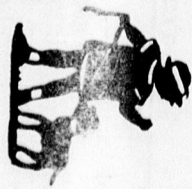
A Péterfia utcai ref. egyházközség szeretet vendégszövél.

A szeretetvendégséget rendező úrlányok.

A Filmstar kedvence. Raquel Torres kis kutyájával. (M. G. M. Foto)

SZERESZTI: PAAL BACSI.

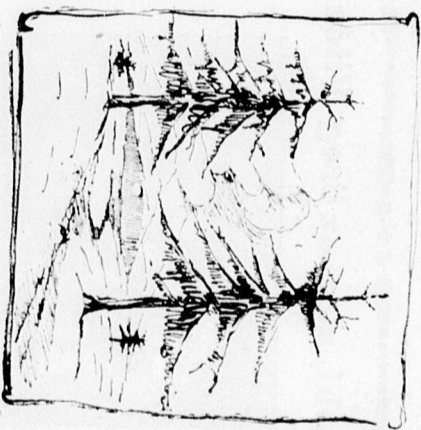
DEBRECZENJE

Két fenyő beszélget.

Írta: Szalacsy R. Imre.

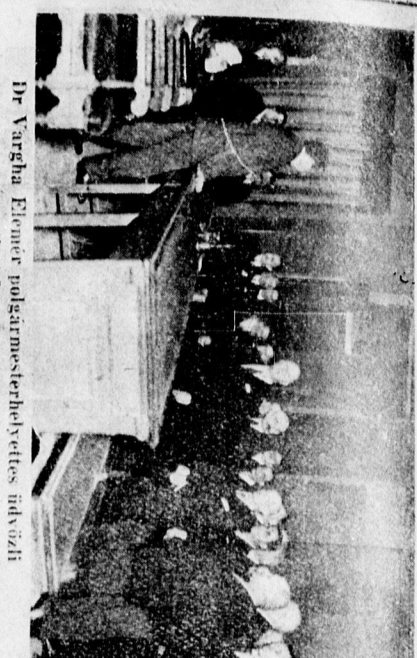
Most történt nem is olyan régen. Karácsony előtt, de ez a történet minden esztendőben megismétlődik szomorú csónka Magyarországon. Híz esztendő óta. Es csodálatosan mindig csak úgy karácsony táján.

Hogy is történt hát. Igen. A vén Kollégium udvarán karácsony előtt héliány héttel igen, igen sok fenyőfát raktak egymás mellé. Kivágot, mesziről hozott fenyőfákat, melyek azonban még éltek, zöldeltek, sőt, ha jól megligyele őket az ember, még beszélgettek is.

Két táborba állították a karácsonyfákat. Kétféle fajlából kerültek ezek a fák, pedig olyanok voltak, mintha szakasztott testvérek lettek volna. Színre, formára, sőt még növevésre is hasonlóak voltak.

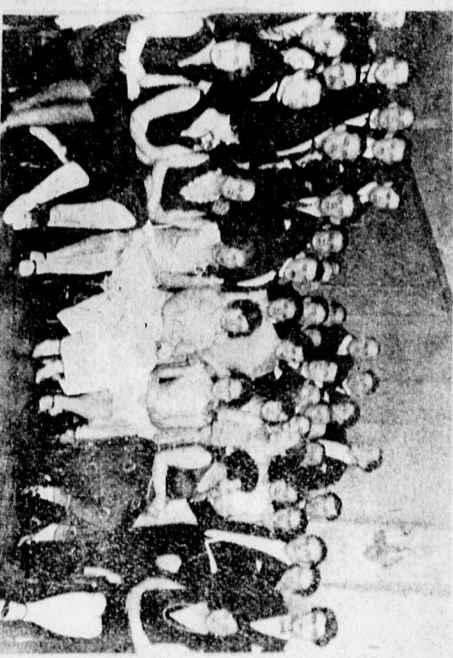
Már eltelt vagy két nap, de a kétféle fenyők nem igen törődtek egymással. Várták, hogy valjón milyen helyre kerülnek karácsonyfának. Mert azt talán mondani sem kell, hogy biz karácsonyfának kerültek a vén Kollégium udvarára. De mivel még igen, igen messze, közel két hélyre volt a karácsony, hát nem igen akadt vevő. Így aztán összebarkáztak ezek a két helyről került karácsonyfák. Különösen két fiatal fenyő melegegett nagyon össze. Egymás mellett állottak a hóba állingózva.

Dr. Vargha Elemer polgármesterhelyettes indvozt a tisztelebéli tisztviselket.

A tisztelebéli tisztviselk küldetése a fősztinnál.

A Véndelösháztól.

A Véndelösháztól.

A Péterfia utcai ref. egyházzszz szeretetvendégségtől.

A DTE birközvetésvetevétől.

A borhelyvek borokvetalásti vetevetevétől.